

VECKOBLADET

Utkommet fredagar

2000 26:e årg.

12

Maxtaxa - ett steg mot generell välfärd

”Barns välfärd vid vägskalet” var rubriken på Joakim Palmes föredrag på seminariet om allmän förskola och maxtaxa den 24:e mars i Stockholm. Hans rubrik är talande.

90-talet har varit ett turbulent årtionde med hög arbetslöshet (500.000 jobb försvann) och statsfinansiell kris.

För barnomsorgen har 90-talet inneburit 30% fler inskrivna barn, medan kostnaderna har varit oförändrade. Minskade offentliga medel har inneburit höjda barnomsorgsavgifter och tidsreglerade taxestystem. Ansträngd kommunal ekonomi har inneburit större barngrupper och minskad personalitet. Totalkostnaden/barn har minskat med 14% mellan 1990 och 1998. Systematisk uppföljning saknas. Vilka har konsekvenserna blivit? Jo, stora kommunala skillnader, enligt Skolverket. 10% av landets kommuner har extremt höga avgifter. 10% av landets kommuner har extremt låga avgifter. Lägst avgift, 0-taxa, har Ramlunda kommun. Barnomsorgskostnaden kan skilja på flera hundra procent beroende på vilken kommun du bor i.

En växande andel av landets kommuner tillämpar en taxa som relaterar till barnets närvarotider. 68% av kommunerna hade 1999 en taxa i 4 eller fler steg (50%) alternativt timtaxa (18%) jämfört med 19% (16% resp. 3%) 1993. Tidsrelaterad taxa påverkar den pedagogiska kvalitén. Minskad personalitet påverkar den pedagogiska kvalitén och möjligheten att möta behov hos särskilt utsatta barn. Förskolan är viktig för barns utveckling och lärande. Den är en förberedelse för skolan och för livet. Förskolan ska ge barnen chans att leka och utvecklas språkligt och motoriskt och öva sig i samarbete med andra barn och de vuxna som finns runt barnen. Förskolan är till för barnens skull. Tidsrelaterade taxor signalerar något helt annat. (Läs mer på Skolverkets hemsida: w.w.w. skolverket.se)

Vilka gynnas av maxtaxa?

Ur barnperspektiv är allmän förskola en viktig reform som innebär att även de barn som idag står utanför förskolan erbjuds plats. Detta är särskilt viktigt sett ur social- och integrationsperspektiv, eftersom en stor del av barnen till arbetsökande föräldrar är invandrabarn. Rätt till förskola för alla barn skulle ge invandrabarn tidig kontakt med svenska språket och grunden till en social integrering.

Ur jämställdhetsperspektiv är maxtaxareformen en viktig reform.

Inkomstrelaterade avgifter som baseras på hela hushållets ekonomi gör att lågavlönade, deltidsanställda kvinnor som lever ihop med mer välavlönade män får svårt att öka sin arbetstid och sin inkomst. Enföräldershushåll och hushåll där båda föräldrarna har låga inkomster drabbas särskilt hårt av kombinerade marginaeffekter av bostadsbidragets och dagisavgiftens konstruktion. Maxtaxa ger störst förbättring i procent för hushåll, ofta med måttliga inkomster, där avgifterna utgör en stor andel av inkomsten. Även hushåll med låga inkomster skulle bli stora vinnare i många kommuner. Allra mest gynnas de - oftast kvinnor - som med maxtaxa kan välja att öka arbetstiden när inkomstökningen inte längre äts upp av höjd barnomsorgsavgift. Alternativt kan föräldrarna välja att minska sin arbetstid för att få mer tid med barnen.

Vad innebär då förslaget

om allmän förskola och maxtaxa?

Den allmänna förskolan ska omfatta alla 4-5 åringar, och minst 525 timmar/år. Den allmänna förskolan ska vara avgiftsfri och det ska vara obligatoriskt för kommunerna att tillhandahålla verksamheten, men frivilligt för barnen att delta. Den allmänna förskolan ska regleras i skollagen. Barn till arbetssökande förälder ska ha rätt till plats i förskoleverksamheten. (Så är det redan i Lunds kommun, men i 40% av landets kommuner förlorar man platsen om en förälder blir arbetslös - ett moment 22 för föräldrarna.)

Maxtaxa skall gälla förskolor både i kommunal och enskild regi. Det är frivilligt för kommunerna att införa maxtaxa, men starka ekonomiska motiv finns. Kommunerna får ersättning i form av höjt stadsbidrag. Kommunerna ska ersättas för inkomstbortfall enligt barnomsorgsmodellen. Avsikten är att det ska vara rättvist för kommunkollektivet.

80% av hushållen kommer att tjäna på maxtaxareformen. Med en garanti på 200 kronors reduktion tjänar alla på reformen.

Forts. på sid. 4

Medburgarkontor

Kommunala beslut kring de medborgarkontor, som ska utgöra ett substitut för de skrotade kommundelsnämnderna, har dröjt. Tidningsuppgifter kan förleda lundaborna att tro att detta beror på rådvillhet hos de borgerliga. Inte är det så!

De borgerliga har i tysthet agerat kraftfullt. En arbetsgrupp under ledning av en konsult från det belgiska företaget Primo Avrilo S.A. har tillsatts. Gruppen kommer inom kort att presentera ett helt nytt, för att inte säga epokgörande, koncept för medborgarkontor. Konceptet utgår från det enkla faktum att medborgaren idag inte behöver lämna sitt älskade motorfordon för att inta sitt dagliga bröd. I sin bil kan hon också ägna sig åt andra livsuppehållande verksamheter som att se på TV, telefonera, m.m. Varför ska hon då behöva lämna den mobila delen av sin bostad för att utöva sina demokratiska rättigheter? Så har man resonerat.

Norra Fälåden

Från dessa utgångspunkter har borgerligheten inlett ett långtgående samarbete med en känd hamburgerkedja. Hamburgeriet och kommunen lanserar nu gemensamt varumärket ”Medburgarkontoret”. Första kontoret kommer att som försök startas i ett bostadsområde på Norra Fälåden.

Konceptet för Medburgarkontoren är enkelt. Kommunala tjänstemän och förtroendevalda privatiseras och anställs av hamburgeriet som serveringspersonal. På så sätt minskas den kommunala utgiftsposten ”demokrati” markant. Vilket borgarna tycker är bra. Begreppet demokrati upplevs nämligen som störigt av en del nyliberala ekonomer. Medborgaren, hungrig på både mat och demokratiskt inflytande, kan av sin förtroendevalda vid ankomst till kontoret beställa både snabbmat och kommunal service.

Big Brinck

T.ex. ska en beställning av en Big Brinck och en begäran om åtgärder mot biltrafiken i Fasanvägen inom 90 sek. resultera i leverans inte bara av en burgare utan också av ett just-in-time-svar på medborgarens förfrågan. Gångse kommunal beslutsgång tar ofta lång tid. I varje fall jämfört med snabbmat. För att ”speeda up” (som det uttrycks) den kommunala verksamheten, kommer man att ha i förväg tryckta, standardiserade svarsalternativ på servetterna.

Nyssnämndatyp av begäran från medborgaren ges sålunda t.ex. följande svarsalternativ: 1. Vi

bygger en ny väg - någonstans. 2. Bilar är bilar och barn är barn. 3. Hur många underjordsvägar (s.k. tunnlar) för GC-trafiken vill ni ha? 4. I ditt bostadsområde ska självklart bara du få köra med din bil, det är ju dina grannars fordon som spyr ut avgaser och för oväsen. (Eventuella icke-bilbundna kunder erhåller endast de tre första svarsalternativen. Å andra sådan får de som bonus ett litet kort med den i fetstil präntade frågan: ”Är du verkligen lönsam, lille vän?”)

Ökad valfrihet

Nackdelen med att inte få något helt entydigt svar om trafiken uppvägs, enligt Bilnämndens ordförande Jens Jensen, av att medborgaren på så sätt själv kan bestämma vilket svarsalternativ hon föredrar. Det ökar valfriheten, betonar han.

Vissa problem återstår dock att lösa. Medburgarkontoren ska inte ge PR för våra politiska motståndare, menar Jensen. Allt som går i rött och grönt måste väck. Därför kan Medburgarkontorens verksamhet inte dras igång förrän formulan för kontorens nya ketchup, Belgian Blue, godkänts av en tveksam EU-kommission. För att täcka kostnaden för det demokratiska underskottet i hela konceptet måste nämligen överskottsketchup återvinnas för att säljas som motorolja (kallad Belgian Brown) vid den närläggna bensinmacken. Marknadsföringen av oljan kommer att åläggas de lundabor som nyttjar Medburgarkontorens tjänster. På så sätt stimulerar vi lundabornas allt som oftast slumrande entreprenörsanda, menar de borgerligas talesman i arbetsmarknadsfrågor Lars Burgwall.

Blekgrå sallad

Problemet med den gröna salladen är dock på väg att lösas. Den borgerliga kravspecifikationen på en blekgrå variant som ska gå i ton med bilavgaserna kommer att fixas som en gentjänst från en extra-knäckande DNA-forskare vid universitetet.

Vänstern har ännu inte bestämt hur man ska förhålla sig till Medburgarkontoren. De s.k. traditionalisterna föreslog att (v) skulle omvandla partilokalen till ett Motborgarkontor med rysk

Forts. på sid. 4

V-Malmö värnar villaägarna

Allt eftersom öppningsdatum närmar sej stiger brofebern i Malmö. Glömda är till synes forskarnas och planerarnas varningar för att stan skulle övertänja sej. Inte nog med att det gamla stadscentrum konkurrerar med kvarteren kring Triangeln. Nu byggs högskola, kulturinstitutioner och annat i de gamla hamnvarteren norr om järnvägen. Och i och med klarsignalen till hotellskrapan vid Hyllie ligger vägen öppen för lyckosökande exploatörer i söder, närmare brofästet. Förutom hotellet är som bekant två stora arenor på gång — samtidigt som stadion förfaller, se Åke Stoltz kronikor i Sydsvenskan.

Cementbolaget

Till det senaste hör "Domus-projektet". Det handlar om trakten omedelbart söder om det stora kalkbrottet i Limhamn och omgivningarna till brons motorvägstillfart. Där hoppas man få hyresgäster till nya fastigheter för kontor och lätt industri. Domus är namnet på

de danska arkitekter som ritat det vinnande förslaget. Markägare är Scancem, dvs. gamla Cementbolaget som under olika namn har dominerat Limhamnstrakten i mer än hundra år.

Det finns ingen anledning att stödja Scancem. Det finns också anledning att oroas över den ovannämnda utbredningen och uttänjningen av Malmös aktiviteter, hur stan ska kunna hänga ihop. Att vänsterpartiet i Malmö kritiserar planerna verkar därmed förnuftigt.

Men det är inte sådana skäl som anförs mot utbyggnaden. I stället talas om vikten av ett sammanhängande grönstråk. Det är också huvudpunkten i den protestlista som lämnats in till lämnats in till stadsbyggnadsnämnden i Malmö. Den var ett initiativ från den lokale v-politikern Lars Lindkvist, berättar Sydsvenskan (30 mars). Efter att några veckor ha legat på en bensinmack (!) i Bunkeflostrand samlade listan hela 900 namn. Vänstern tycks tala med folkets röst.

Intresset ljuger inte

Som utomstående blir man emellertid fundersam. Det saknas faktiskt inte gröna fält och annat grönt söder om Malmö, även trakten är flack och rätt ledsam. De fina strandängarna berörs inte av några utbyggnadsplaner. Och rekreativsvärdet torde vara klen hos stråket utmed motorvägen. Det är helt enkelt en bullerzon. Då är det faktiskt en poäng med kontorshus som står parallellt med vägen, de skärmar effektivt av oväsensdet från trafiken.

Fast egentligen handlar det inte om grönska. Sådant har nog Bunkeflos villaägare tillräckligt av i sina prydliga täppor. Nej, Johnny Möller som Sydsvenskan intervjuar säger som det är:

— Det folk är rädda för här är att villorna tappar i värde.

Intresset ljuger inte, sa en klok samhällstänkare på 1800-talet. Det gör väl inte vänsterpartiet i Malmö heller direkt, men inte kommer man sanningen särskilt nära med sitt tal om grönstråk.

Klasskänslan är vår kompass

Som sagt, vänsterpartiet i Malmö tycks ha hamnat rätt i en aktuell kommunal stridsfråga. Men man har inte gjort det som ett numera halvtorst parti, ingående i den styrande majoriteten och med ansvar för hela stadens utveckling. Man tar ställning utifrån det snäva, ekonomiskt egennyttiga intresset hos en välbeställd medelklass. Exakt som när det är fråga om järnvägsinvesteringar: farhågorna hos en liknande medelklassdominerad grupp med utsikt mot Kontinentbanan får helt dominera perspektivet. Stadens och regionens intresse blir en underordnad sak.

I retoriken på distriktskonferenser och motsvarande tillställningar tar företrädare för Malmö-vänstern gärna till den grova och traditionella klasskamp retoriken. Och det är inte helt obefogat i landets mest klassdelade stad. Men i den praktiska kommunalpolitiken gäller den plattaste populism till förmån för grupper som nog har lämpligare partier till att bevaka sina revir.

Gunnar Sandin

Veckans stryktips:

några tankar kring den centralistiska demokratiens realiteter

Jag har nog aldrig hört till de större entusiasterna vad beträffar den demokratiska centralismen (även om jag inte tycker den var mycket bråka om — så fungerar ju på det hela taget de flesta av våra riksdagspartier). När vi nu tagit formellt avstånd från systemet och anpassat oss till miljöpartiets lätt anarkistiska brist på partidisciplin, lider vi i stället under allt mer centralistisk demokrati, senast illustrerad av valet av ombud till sommarens kongress.

Medlemmarna blir man ju inte helt av med, men man gör sitt bästa för att göra oss maktlösa. Först berövas lokalavdelningarna rätten att själva utse sina ombud. Sedan saboterar distriktet nominerandet genom att "glömma" var Lunda-vänstern bor, och vår lokala styrelse

genom att själv överta hela förfarandet. Jo, jag vet att det blev bråttom, men helt omöjligt hade det uppenbarligen inte varit att låta medlemmarna få ett ord med i laget. Och om det trots allt inte gick, nog kunde man begära att styrelsen skulle ha försökt låta sitt val i någon mån avspegla den politiska spänningen inom partiavdelningen. Jag har all respekt för de fem nominerade var för sig, men politiskt utgör de en nästan parodiskt homogen grupp. Så på åtminstone en punkt tycks distriktet och vår lokala ledning vara överens: medlemmarna skall inte ha för mycket att säga till om.

Nå, till slut fick vi i alla fall rösta — skriftligen och på ett förtryckt förslag med 15 av valberedningen rekommenderade kandidater och

ytterligare 40 möjliga. Metoden är väl etablerad (den används bl.a. av mitt eget fackförbund) och har den förledningen obestridliga fördelen, att det är näst intill omöjligt att mer än perifer rucka på det ursprungliga förslaget. Men icke desto mindre vill man naturligtvis försöka, och jag förödde en del av eftermiddagen med att tillsammans med Hustrun och var sin stor penna stryka över 40 av de 55 namnen.

Förutsättningarna för arbetet fanns (som omväxling vill jag ge distriktet en eloge — för en utmärkt presentation av kandidaterna och deras svar på sju grundläggande frågor). Åtta kandidater hade inte alls besvrat sig med att svara, varigenom valproceduren förenklades något. Ytterligare ett ganska betydande antal förvånade oss

genom att ha nått denna relativt framskjutna position inom partiet utan att ha mer än allmänt mesigt välvilliga och till intet förpliktigande svar att komma med. Sedan hade vi 23 namn kvar, och nu blev stryktipset riktigt svårt.

Men vem har sagt att demokrati skall vara lätt? Så det problemet störde oss föga. Däremot vill man gärna att demokrati skall vara mer än formell, och som detta val administrerats känner jag djup otillfredsställelse med den interna partidemokratiens utformning. Den var väl knappast bättre på den demokratiska centralismens tid (jag var inte med själv och vågar inte uttala mig). Men var den sämre?

Örjan Wikander

En rapport från fackliga EU-kritikers seminarium i Malmö

Panelen bestod av följande personer: Handels förbundssekreter Stefan Carlén, Tor Nitzelius, jurist i Lärarförbundet samt Arbetets chefredaktör Bo Bernhardsson, som också inledde. Som mötesordförande fungerade Anton Flink, Transportarbetarförbundet.

Att sela på en häst baklänges

Bo hävdade i sin inledning att det inte finns några starka skäl för ett svenskt EMU-inträde, trots att han

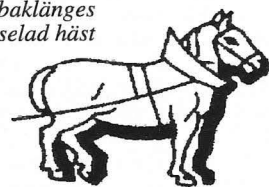
erkände att han röstade för inträde i EU vid folkomröstningen 98. Både de ekonomiska och politiska skälen är närmast obefintliga, ansåg han. I EU-kommissionens propaganda framställs det som om EMU skulle leda till stora ekonomiska fördelar, vilket är falskt, ansåg Bo. Man lovar högre tillväxt, högre sysselsättning och välfärd. Om detta vore sant skulle större länder ha högre tillväxt och sysselsättning än mindre länder. Men så är ju inte fallet. Hans slutsats var att det inte

finns några starka skäl som talar för svenskt EMU-medlemskap. Han slutade med att likna att gå med i EMU nu med att sela på en häst baklänges.

Växelkurser och spekulanter

Stefan Carlén inledde med att avslöja ett felaktigt påstående att EMU skulle kunna innebära ett skydd mot valutaspekulationer. Hittills har euron varit mer instabil än kronan. Många som är rädda för spekulanter minns säkert hösten 1992, med en ränta på 500 %. Men man måste komma ihåg att vi då hade en fast växelkurs som man spekulerade mot, då man insåg att den aldrig skulle kunna gå att hålla. Idag har vi en rörlig kurs, som det inte går att spekulera emot på

En baklänges påseld häst

samma sätt.

Stefan har också frågat kollegor som är bosatta i Kanada varför de inte slår sig ihop med USA:s dollar, men fick till svar att de inte kunde uppehålla sin självständighet då.

Pravda

Röster från mötesdeltagarna var bl.a. att det var glädjande att Arbetet inte längre kunde liknas vid öknamnet Pravda genom sitt tidigare följ samma sätt mot ledningen inom socialdemokratin.

Göte Bergström

Gunnar Stensson om FNL-rörelsen: Vietnam 75 - en historisk vändpunkt

Med anledning av det stundande 25-årsjubileet av Vietnamns befrielse publicerar Veckobladet en serie artiklar av Gunnar Stensson om Vietnamns historiska bedrift att besegra USA. Davids seger över Goliat i modern tid. Den första artikeln gör ett svep runt i världen från 1960-talet för att landa i FNL-rörelsens Sverige och berättar om lokalgruppernas arbete i 70-talets Lund. Nästa artikel publiceras om två veckor.

Den 30 april 1975, för i dagarna 25 år sedan, befriades Vietnam efter en kamp som pågått sedan landet koloniserades av fransmännen på 1880-talet; som intensifierades under andra världskriget, då Vichy-fransmännen samarbetade med japanerna; som ledde till seger 1945, en seger som sveks då fransmännen återvände; som åter segrade vid Dien Bien Phu 1954, men som ännu en gång sveks, när amerikanerna tog över i början av 60-talet.

I efterhand kan man se att 1975 var ett avgörande år i världens efterkrigshistoria - ett år då också människornas mentalitet undergick en genomgripande förändring.

Till vapen vi i sorg och vrede går..

Hopp och desperation, kärlek och hat präglade åren 1965 till 75, befrielsekrigens och revolutionsförväntningarnas år. "Som en flodvåg reser sig folken" löd orden i en apokalyptisk Vietnamsång. USAs väldiga krigsmakt som år efter år förödde Vietnam, Laos och Kambodja med tiotusentals soldater, helikoptrar, miljögifter och mångdubbelt fler bomber och projektiler än under andra världskriget väckte desperation och hat. Hat mot den ruttna USA-imperialismen, som lönnmördade John F. Kennedy, Martin Luther King och Robert Kennedy för att föra fram förfalskaren Nixon till presidentposten; som tvingade sina

svarta och fattiga till Vietnam; som sköt demonstrerande studenter som de i Kent State University; som stödde Portugals diktator Salazar mot befrielseströrelserna i Angola, Mocambique och Guinea-Bissau, och apartheidregimen i Sydafrika liksom Haile Selassies krig mot Eritrea; som stödde Chiang Kaishek i Taiwan; vars agenter mördade Che Guevara i Bolivia, president Allende och tusentals chilensare i Santiago; som låtit Israel erövra Sinai och driva hundratusentals palestinier in i flyktingläger; som stödde Francos garotterande diktatur i Spanien och

vars hejdukar 1967 etablerat en ny militärdiktatur i Grekland som specialiserade sig på att föra in glödande ståltråd i penisarna på manliga fångar. - Allt detta i demokratins namn.

ett enat folk bakom gevären står..

Sovjetunionen, då under Brezjnevs ledning, med sitt fossiliserade östeuropeiska imperium, cementserat av ingripandena mot Ungern 56 och Prag 68, stödde visserligen Vietnam, men halvhjärtat och först efter att ha sökt förmå vietnameserna till kompromisser för att inte störa avspänningen med USA. Kina, för många länge hoppet om en bättre värld, komprometterades av USA-samarbetet från 72 och skulle snart ge stöd åt Pol Pots antivietnamesiska terrorrörelse.

när vi askan ser från den brända byn..

Sverige då, där Tage Erlander försökt stoppa Russelltribunalen mot USAs krigsförbrytelser i Vietnam 1967 och Torsten Nilsson stoppat biståndet till Nordvietnam efter amerikanska påtryckningar, där polisen 1967 angrep hemvändande mötesdeltagare i efterkrigstidens värsta kravaller, där Palme visserligen demonstrerat mot USA med den nordvietnamesiske ambassadören, men kallade FNL-arna lymlar och lät Säpo och IB, liksom armén och flottan, samarbeta med USA och NATO bland annat genom att registrera krigsmotståndare och skicka namnlistorna till CIA, något som vi visste redan innan FIB-kulturfront avslöjade det och som i dessa dagar blivit bekant för alla, men som då förnekades med alla tänkbara medieresurser. Hoppet stod till de strejkande gruvarbetarna i Kiruna och Malmberget, till folket, men också till konstnärer och intellektuella: Lars Forssell, Peter Weiss (som också skrev en pjäs om "Det långa kriget i Vietnam"), Olof Lagercrantz, den storejournalisten Sven Öste, Sara Lidman, Karl Vennberg, Jan Myrdal, Göran Sonnevij m fl och internationellt av namn som Russell, Sartre, Noam Chomsky, Norman Mailer.

Samtliga teckningar hämtade ur För Vietnam, Första maj boken 1973

USA fördrivs från Söderns land..

Den svagaste länken i imperialismens kedja av förtryck, krig, våld, terror och lögn var USAs krigsmakt i Vietnam, som skulle "fördrivas från Söderns land". "Vietnam, Vietnam ditt folk visar vägen fram, tills imperialismen krossats i rök och i damm", som Gai Phong sjöng i stadsbiblioteket 1973.

Denna världsbild, på en gång komplicerat motsägelsefull och moraliskt förenklad, dessa fakta, hoppet om seger, desperationen, den stora spänningen och de starka känslorna, fyllde medvetandena hos styrelsen i Lunds FNL-grupp i början av 70-talet.

Från ett litet tornrum högst upp i AF överblickade den Lundagård, domkyrkan, universitetet och Lundagårdshuset, naturligtvis, men framför allt de nybyggda studentbostadsområdena i Väster, på Norra Fäladan, Ulrikedal, Parentesen och Smålands, där aktivisterna ur Lunds största och jämlikaste studentkår någonsin fanns, och de nya stora flerfamiljsområdena där "folket" bodde.

det stundar tider för oss med...

I tornrummet möttes representanterna för Centrum, Söder, Norr, Öster, Väster och Sång varje måndag för att planera vårens och höstens vietnamvecka, demonstrationer, flygbladsutdelning till alla hushåll, affischering, bladning och häftning av Vietnambulletinen för hela Skåne i källaren på

Skarpskyttevägen och redovisning av veckans insamlingsresultat under fredagen och lördagen vid Mårtenstorget, Klostergården, Knut den stores torg, Fäladstorget, Sparta och de andra ställena, som var dubbelbemannade åtta timmar i veckan.

när vi skall få en evig fred

Där diskuterade de läget i Vietnam, Sverige, USA och världen och planerade det politiska innehållet i de fem stadsdelsgruppsmöten som genomfördes på torsdagarna. De flesta var rutinemässigt aktiva måndagar, torsdagar och fredagar eller lördagar med bössor och bulletiner. Så hade det varit och så fortsatte det att vara år efter år.

Ingen visste när det skulle sluta. För många var detta identiteten och livsinnehållet; studier, arbete, andra personliga relationer och intressen var bisaker, som man kunde slarva med.

Människor och samhälle kan inte leva i ett sådant spänningsläge mer än en begränsad tid. Första maj 1975 utgjorde en slutpunkt, inte bara i Vietnam och USA, inte bara bland vietnamaktivisterna i Sverige och världen utan också för flertalet människor. Annat kom i förgrunden: den ekonomiska uppgången hade brutits, bl a på grund av Vietnamkriget, oljeprischocker, daghemsutbyggnad, välfärd, inflation. I stället för ekonomisk tillväxt och internationell spänning kom krympande resurser, depression och passivitet - mentaliteten förändrades.

Gunnar Stensson.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).
NY ADRESS.....

Nej Finn!

Du skriver i din "Nästan pensionär funderar" i förra veckans VB att "folket" inte skulle vara negativa "till att McDonalds vill etablera sig på en ödetomt utmed Norra Ringen".

Jag tror tvärtom att "folket" inte vill ha McDonalds drive-in restaurang på Skarpskyttevägen.

De boendes kamp mot detta, började den 16 januari 1999, på samrådsmötet som hölls på Fäladsgården. Det fanns ett massivt motstånd, inte mot varumärket, utan mot följande: ökad biltrafik i redan hårt olycksdrabbade korsningar.

Tomgångskörning i köerna med utsläpp av avgaser över godtagbara nivåer. Störningar för de boende (20-50 m ifrån) som har uteplatser vända mot infarten. Risken med att skapa en samlingsplats för bilburen ungdom från andra delar av Lund, kontra ungdomarna på Norr. Försäljning av droger och sprit (du har väl hört talas om att försäljarna åker ut till skolgårdar och dyl. där ungdomar samlas, för att skaffa sig en kundkrets).

Jag tyckte att debatten tyckte var väldigt rak, från de boendes sida. Detta vill vi inte ha! Under samrådsmötet föreslogs McDonalds att istället öppna en hamburgerrestaurang på Fäladstorget. Detta visar väl att vi boende inte är emot McDonalds, utan en drive-in version i ett bostadsområde.

På Fäladstorget kunde man med detta göra stadsdelen mer levande, just som du föreslår. Ett trevligt ställe för familjer (och pensionärer) att träffas på. Den versionen var dock helt utesluten från deras sida, vilket bara bevisar att för McDonalds går profiten före sunt förnuft och humanitet.

Man vill ha hit så många bilister som möjligt, de boende på norr förslår inte långt.

När byalaget Norrs Gräsrotter hade sitt första intressemöte, i januari i år, var det denna fråga som låg "folk" varmast om hjärtat (tillsammans med nedläggningen av KDN).

Detta är alltså i allra högsta grad en kamp mellan den vanliga "gräsroten" och den s.k. marknaden. Vi vanliga boende och föräldrar måste se till så vi inte blir överkörda.

Därför har byalaget gått vidare med sina protester, med hjälp av diverse skrivelser. är någon intresserad av

dessa, finns de till beskådande på byalagets hemsida <http://w1.461.telia.com/~u46108519/>

Cecilia Sträng

Boende på Norr och medlem av byalaget Norrs Gräsrotter

Akupunktur akademiskt acceptabelt!

Jag har bott i Lund i 30 år men i torsdags var jag för första gången på en disputation. Det var intressant. Särskilt som det handlade om akupunktur. Det var läkaren Christer Carlsson som disputerade. Det gick förstås lysande. För alla som sysslar med akupunktur är han gurun, i alla fall för oss här nere i södra landsdelen. Han har nämligen utbildat dom flesta av oss. Endast en handfull före honom har för övrigt disputerat i Sverige i akupunktur.

Skepsis

Bland skolmedicinare är ju akupunktur som behandlingsmetod ännu inte riktigt rumsren. Även om alla som använder metoden och alla som blir behandlade upplever den som värdefull så krävs det mer än så för att den ska bli godkänd. En vetenskaplig avhandling bidrar därför till att metoden accepteras.

Christer Carlsson visade med sina studier att långvariga smärtor med fördel behandlas med akupunktur, särskilt om det rör sig om sk vävnadsskadesmärta. Även långtidseffekterna var sådana att patienterna var smärtfria 6 månader efter avslutad behandling. Han har också visat att man kan behandla kvinnor med ofrivilligt urinläckage, med god effekt.

Mestadels är det ju olika slag av smärta som behandlas med akupunktur. WHO har emellertid gett ut en lista på tillstånd som med fördel kan behandlas med akupunktur. I den listan hittar man t.ex. astma, högt blodtryck, tjocktarmsmotorikstörning (colon irritabile), menstruationsbesvär, kärlkramp, gallstens- och njurstensanfall, kronisk bihåleinflammation, avgiftning av droger.

Akupunktur är alltså en synnerligen användbar metod. Problemet är bara att kunskapen om metoden fortfarande inte är så väl spridd som man skulle önska. Det är därför spännande att se hur intresset växer för akupunkturen t.ex. i samband med att en vetenskaplig avhandling läggs fram.

Den moderna människan idag tycker kanske att det tar för lång tid, att det är lättare att ta några piller, än att gå på en behandling varje vecka under några månader, en behandling som kanske får fyllas på varje år, med några

Medburgarkontor

Forts. från sid. 1

rödbetssoppa, svart bröd och proletär demokrati på menyn. "Modernisterna" vände sig häftigt mot detta förslag. Vi måste bryta ny mark, framhöll de. Kring denna paroll tycks de båda (v)-falangerna nu tillfälligt ha enats. Fast man tolkar innebörden tämligen olika.

Ulf Nymark

Maxtaxa

Forts. från sid. 1

Andelen hushåll med låga inkomster har ökat markant under 90-talet. Allt fler har stora ekonomiska svårigheter. Barnfamiljerna och därmed barnen drabbas hårdast. I början av 90- slog födelsetalen rekord med över 2 barn/kvinna. Sedan har det gått brant utför. 1999 föddes 1,5 barn/kvinna vilket är det lägsta födelsetalet någonsin. Sambandet mellan de låga födelsetalen och den minskade generella välfärden är tydligt. Barnafödandet är en jämlikhetsfråga - alla ska ha råd att skaffa barn oavsett socialgrupp. Grundbeloppet i föräldraförsäkringen är katastrofalt lågt (60kr/dag - samma belopp sedan början av 80-talet). Grundskyddet i föräldraförsäkringen behöver alltså förbättras.

Barnen är 90-talets förlorare, med mindre resurser/barn och neddragningar inom barnomsorg och skola. Till detta kommer barnfamiljernas kraftigt försämrade ekonomi. Vi har gått från budgetstyrning till mål- och resultatstyrning och privatisering. Kommunaliseringen av välfärdspolitiken har inte följts upp - går verkligen pengarna dit det var tänkt?

Nationell politik kräver sektorsbidrag. Nationella mål och resurser kräver att det "kommunala vetot" inom dessa områden måste bort. Och - det krävs en ordentlig uppföljning och utvärdering av kommunens verksamhet.

Cecilia Wadenbäck

behandlingar till, om det rör sig om kroniska besvär. Personligen tror jag att dagens stressade människa mår synnerligen väl av att unna sig en stunds paus i rushen för att låta sig behandlas med nålar istället för att propa sig med diverse läkemedel!

I höst ordnas en konferens här i Lund under rubriken AKUPUNKTUR 2000. Den vänder sig särskilt till folk inom primärvården inklusive politiker och administratörer och vill visa på i vilka sammanhang akupunktur är en lämplig behandlingsmetod.

sia

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Förtjänstcykel?

Lunds Fot- och Cykelfolk är en sympatisk förening som VB brukar uppmärksamma så här års när det är dags för deras årsmöte (i år 12.4 19.30 i Vårfruskolans matsal). De tar trevliga och konstruktiva initiativ. Så framställer de t.ex. tillsammans med Skånetrafiken "bussvandrings- och tågcyklingskarter". Möjligen kan man hoppas att de sista inte får alltför stor spridning. Trots den tidiga vårdagen var det svårt att på plats med cyklarna på ett pågatåg från Helsingborg i söndags, trots att tågen numera sväljer tio velocipeder.

Som vanligt har F&C tjänat folket genom att laga cyklar och haft utställning på Stortorget. Man har cyklat till Billebjär och gett synpunkter på kommunala planförslag. Man instämmer med många boende i att gång- och cykelporten under Västkustbanan vid Oscarshem bör byggas om.

Och så har man skrivit till kommunen och föreslagit att dess anställda efter 25 års tjänst ska kunna få en "förtjänstcykel" i stället för guldlocka eller medalj. Ett utmärkt förslag som vi verkligen hoppas blir anammat.

Gr

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKT MÖTE

Månd.10/4 kl 18.00 Socialt förebyggande arbete - barn, skol- och ungdomsfrågor. Utbildningsnämnd 12/4. Byggnadsnämnd 13/4.

RÖDA KAPELLET

Apellmöte Märtenstorget lörd 8/4

Samling för kort rep. kl 10.15 för spel 11.00. Repi spelordning: 59, 26, 120:2, 184, 227, 251, 289, 321, 39. Tal av Johan Lönnroth
Sö kl 18.45. Rep av 1-majrepertoaren.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av: Rune Liljekvist och Charlotte Wikander
Näste redaktör: Gunar Sandin

Manus sänds per post till:
Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag senast 18.00 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Obs! (rtf-format)

Telefon till redaktörerna:
Matz Gustafsson 046-30 31 83
Rune Liljekvist 046-211 50 69
Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.